

31.1.2018

PROIECT DE RAPORT

referitor la consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în Uniunea Europeană: cel de al 7-lea raport al Comisiei Europene (2017/2279(INI))

Comisia pentru dezvoltare regională

Raportor: Marc Joulaud

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	13

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în Uniunea Europeană: cel de al 7-lea raport al Comisiei Europene (2018/2279(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 4, 162, 174-178 și 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului¹,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul social european și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 al Consiliului³,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1300/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1084/2006⁴,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană⁵,
- având în vedere cel de-al 7-lea raport al Comisiei referitor la coeziunea economică, socială și teritorială intitulat „Regiunea mea, Europa mea, viitorul nostru: Cel de al 7-lea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială” (COM(2017)0583) din 9 octombrie 2017,

¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

² JO L 347, 20.12.2013, p. 289.

³ JO L 347, 20.12.2013, p. 470.

⁴ JO L 347 du 20.12.2013, p. 281.

⁵ JO L 347 du 20.12.2013, p. 259.

- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 15 decembrie 2015¹,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat la 17 noiembrie 2017 la Göteborg, de Parlamentul European, Consiliu și Comisie,
- având în vedere concluziile Consiliului din 25 aprilie 2017 privind „Asigurarea unei politici de coeziune mai eficace, mai relevante și mai vizibile pentru cetățeni”²,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 noiembrie 2017 intitulate „Sinergii și simplificare pentru politica de coeziune după 2020”³,
- având în vedere „Cartea albă privind viitorul Europei - Reflecții și scenarii pentru UE-27 până în 2025” din 1 martie 2017 (COM(2017) 2025),
- având în vedere Documentul de reflecție al Comisiei Europene privind dimensiunea socială a Europei (COM(2017)0206) din 26 aprilie 2017,
- având în vedere Documentul de reflecție al Comisiei Europene privind valorificarea oportunităților oferite de globalizare (COM(2017)0240) din 10 mai 2017,
- având în vedere Documentul de reflecție al Comisiei Europene privind aprofundarea uniunii economice și monetare (COM(2017)0291) din 31 mai 2017,
- Având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 10 aprilie 2017 intitulat „Competitivitatea în regiunile cu venituri și creștere economică scăzute - Raportul privind regiunile rămase în urmă” (SWD(2017)0132),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat *Why Regional Development matters for Europe’s Economic Future* (Importanța dezvoltării regionale pentru viitorul economic al Europei) (WP 07/2017)⁴,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2017 intitulată „Un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene” (COM(2017)0623),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 11 mai 2017 intitulat „Viitorul politicii de coeziune după 2020 - Pentru o politică europeană de coeziune puternică și eficientă după 2020”⁵,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 mai 2016 privind Comunicarea Comisiei intitulată „Investiții în locuri de muncă și în creștere –

¹ Hotărârea din 15 decembrie 2015 a Curții de Justiție, Parlamentul și Comisia/Consiliul, C-132/14 - C-136/14, ECLI:EU:C:2015:813.

² doc 8463/17.

³ doc 14263/17.

⁴ Iammarino, S., Rodriguez-Pose, A., Storper, M. (2017), *Why Regional Development Matters for Europe’s Economic Future, Working Papers 07/2017*, Direcția Generală Politică Regională și Urbană, Comisia Europeană.

⁵ CDR 1814/2016.

Valorificarea la maximum a contribuției fondurilor structurale și de investiții europene¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2015 referitoare la „Investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică: promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în Uniunea Europeană”²,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2015 referitoare la dimensiunea urbană a politicilor UE³,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2016 referitoare la noile instrumente de dezvoltare teritorială în politica de coeziune 2014-2020: investițiile teritoriale integrate (ITI) și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC)⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2017 referitoare la combinarea corectă a surselor de finanțare pentru regiunile Europei: echilibrarea instrumentelor financiare și a granturilor în politica de coeziune a UE⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2016 referitoare la politica de coeziune și la strategiile de cercetare și inovare pentru specializare inteligentă⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2016 referitoare la Cooperarea teritorială europeană – practici optime și măsuri inovatoare⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la investiții în locuri de muncă și în creștere – valorificarea la maximum a contribuției fondurilor structurale și de investiții europene: o evaluare a raportului în temeiul articolului 16 alineatul (3) din RDC⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2017 referitoare la elemente constitutive ale politicii de coeziune a UE pentru perioada de după 2020⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2017 referitoare la creșterea implicării partenerilor și a vizibilității în procesul de execuție a fondurilor structurale și de investiții europene¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2017 referitoare la promovarea coeziunii și a dezvoltării în regiunile ultraperiferice ale Uniunii: aplicarea articolului 349 din TFUE¹¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 2017 referitoare la documentul de

¹ JO C 303, 19.8.2016, p. 94.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0308.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0307.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2016)0211.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2017)0222.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2016)0320.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2016)0321.

⁸ Texte adoptate, P8_TA(2017)0053.

⁹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0254.

¹⁰ Texte adoptate, P8_TA(2017)0245.

¹¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0316.

reflecție privind viitorul finanțelor UE¹,

- având în vedere concluziile și recomandările Grupului la nivel înalt privind simplificarea pentru beneficiarii fondurilor ESI,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru cultură și educație (A8-0000/2018),
- A. întrucât politica de coeziune vizează promovarea unei dezvoltări armonioase a întregii Uniuni, având drept obiectiv consolidarea coeziunii sale economice, sociale și teritoriale, într-un spirit de solidaritate și de creștere, și reducând nivelul de rămânere în urmă a regiunilor defavorizate;
- B. întrucât cel de-al 7-lea raport privind coeziunea arată că disparitățile regionale se diminuează din nou, dar că situația variază în funcție de teritoriu, și că anumite disparități persistă, cresc sau se deplasează de la o regiune la alta sau în cadrul regiunilor;
- C. întrucât cel de-al 7-lea raport privind coeziunea prezintă constatări îngrijorătoare referitoare la rata șomajului, care nu a revenit la nivelul de dinainte de criză, precum și referitoare la competitivitate sau la incluziunea socială;
- D. întrucât cel de-al 7-lea raport privind coeziunea evidențiază diversitatea regiunilor și a teritoriilor, inclusiv în cadrul actualelor categorii de regiuni, în funcție de condițiile lor specifice (regiuni ultraperiferice, cu venituri mici sau cu o creștere slabă etc.), motiv pentru care este necesară o abordare specifică la nivelul regiunilor;
- E. întrucât una dintre cele mai importante contribuții ale celui de-al 7-lea raport privind coeziunea este identificarea anumitor teritorii blocate în „capcana veniturilor medii”, care riscă să rămână în urmă;
- F. întrucât cel de-al 7-lea raport privind coeziunea evidențiază existența unor zone de sărăcie, riscul de fragmentare teritorială și accentuarea disparităților subregionale, inclusiv în regiuni relativ prospere;
- G. întrucât cel de-al 7-lea raport privind coeziunea subliniază că „impactul globalizării, migrației, sărăciei, lipsei inovării, schimbărilor climatice, tranziției energetice și al poluării nu este limitat la regiunile mai puțin dezvoltate”;

Valoarea adăugată a politicii de coeziune

1. consideră că este indispensabil ca politica de coeziune să continue să acopere toate regiunile europene și să rămână principalul instrument de investiții al UE, cu un buget pe măsura provocărilor existente;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0401.

2. subliniază că investițiile politicii de coeziune aduc o valoare adăugată europeană prin contribuția la bunurile publice europene și la obiectivul tratatului de a reduce disparitățile;
3. își reafirmă angajamentul față de gestiunea partajată, de principiul de parteneriat și de principiul subsidiarității, care contribuie la valoarea adăugată a politicii de coeziune; subliniază că valoarea adăugată a acestei politici se caracterizează în primul rând prin capacitatea sa de a ține seama de nevoile și caracteristicile specifice ale fiecărui teritoriu și de a aduce Uniunea Europeană mai aproape de cetățenii săi;
4. subliniază că valoarea adăugată europeană se reflectă, de asemenea, în cooperarea teritorială europeană în toate dimensiunile sale; solicită o creștere a cotei acesteia în bugetul politicii de coeziune și îmbunătățirea totodată a coordonării între diferitele programe, pentru a se evita suprapunerile;

Dimensiunea teritorială

5. constată că în orașe există atât oportunități, cât și provocări, din cauza concentrării populației care se confruntă cu dificultăți economice majore și a existenței unor zone de sărăcie, inclusiv în orașele relativ prospere;
6. subliniază că, în cadrul eforturilor de consolidare a dimensiunii teritoriale a politicii de coeziune, este nevoie să se acorde o mai mare atenție problemelor din zonele periurbane și rurale, în special din orașele mijlocii;
7. subliniază importanța acordării de sprijin teritoriilor rurale în toată diversitatea lor, a valorificării potențialului acestora, a îmbunătățirii conectivității în domeniul transportului și al infrastructurii de bandă largă, precum și importanța sprijinirii lor pentru depășirea provocărilor cu care se confruntă: deșertificarea zonelor rurale, devitalizarea centrelor urbane, lipsa serviciilor medicale în anumite zone etc.;
8. solicită ca, în definirea priorităților în materie de investiții, să se țină seama într-o mai mare măsură de anumite caracteristici teritoriale specifice, precum cele ale regiunilor insulare, montane sau frontaliere;
9. reamintește că situația economică și socială structurală specifică a regiunilor ultraperiferice justifică măsuri specifice, în conformitate cu articolul 349 din TFUE, și insistă asupra necesității de a îmbunătăți măsurile specifice pentru aceste regiuni, adaptându-le acolo unde este necesar; invită Comisia să se bazeze pe hotărârea Curții de Justiție a UE din 15 decembrie 2015 pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a articolului 349 din TFUE în ceea ce privește condițiile de acces la fondurile structurale; sugerează în special ca alocarea specifică pentru regiunile ultraperiferice să se extindă la componenta socială și să se prevadă o modulare a concentrării tematice;
10. consideră că introducerea unor strategii integrate de dezvoltare urbană durabilă este o experiență pozitivă care ar trebui reprodusă și în alte teritorii subregionale, de exemplu prin stabilirea unui obiectiv teritorial integrat alături de obiectivele tematice;

„Capcana veniturilor medii”: consolidarea rezilienței și prevenirea rămânerii în urmă a teritoriilor vulnerabile

11. constată că regiunile cu venituri medii nu au cunoscut aceeași creștere ca și regiunile cu venituri mici și cele cu venituri foarte ridicate, confruntându-se cu așa-numita provocare a „capcanei veniturilor medii” din cauza costurilor prea ridicate în comparație cu primele și a sistemelor de inovare prea slabe în raport cu cele din urmă; ia act de faptul că, în plus, aceste regiuni sunt caracterizate de un sector de producție fragil și de vulnerabilitatea lor în fața șocurilor cauzate de globalizare;
12. este convins că una dintre principalele provocări ale viitoarei politici de coeziune va fi asigurarea unui sprijin adaptat pentru aceste regiuni și că politica de coeziune trebuie atât să reducă disparitățile, cât și să prevină rămânerea în urmă a teritoriilor vulnerabile, luând în considerare diferitele tendințe și dinamici;
13. salută lansarea de către Comisie a unui proiect-pilot menit să ofere sprijin personalizat, adaptat la provocările specifice cu care se confruntă regiunile aflate în tranziție industrială; invită Comisia să tragă învățăminte cât mai repede din experiența proiectului-pilot și consideră că strategiile de specializare inteligentă oferă un potențial pentru o mai bună susținere a acestor regiuni în cadrul strategiilor lor de dezvoltare și, la un nivel mai general, pentru promovarea unei puneri în aplicare diferențiate la nivel regional;
14. subliniază că convergența socială și fiscală contribuie la atingerea obiectivului de coeziune, îmbunătățind totodată funcționarea pieței unice; consideră că existența unor practici divergente în acest domeniu poate să constituie un obstacol în calea îndeplinirii obiectivului de coeziune și să cauzeze mai multe probleme teritoriilor rămase în urmă sau teritoriilor care sunt cele mai vulnerabile în fața globalizării; consideră că politica de coeziune ar putea contribui la promovarea convergenței sociale și fiscale prin furnizarea de stimulente; invită Comisia ca, în cadrul semestrului european, să ia în considerare într-o mai mare măsură această dimensiune;

Domenii de acțiune

15. sprijină o concentrare tematică puternică în ceea ce privește un număr limitat de priorități legate de obiectivele politice europene majore, lăsând în sarcina autorităților de gestionare elaborarea strategiilor lor teritoriale în funcție de necesitățile existente; subliniază că locurile de muncă, inovarea, sprijinirea IMM-urilor, lupta împotriva schimbărilor climatice și economia circulară sunt domenii de intervenție prioritare ale viitoarei politici de coeziune;
16. salută adoptarea Pilonului european al drepturilor sociale, care marchează un pas înainte în procesul de construcție a unei Europe sociale; își reiterează angajamentul față de FSE, de Garanția pentru tineret și de Inițiativa privind ocuparea forței de muncă pentru depășirea provocărilor legate de ocuparea forței de muncă, incluziunea socială, educație și formarea profesională;
17. subliniază că viitoarea politică de coeziune va trebui să se axeze mai mult pe protejarea și sprijinirea comunităților și regiunilor afectate de globalizare (delocalizare, pierderea locurilor de muncă); solicită examinarea posibilității de a stabili o coordonare între fondurile structurale și Fondul european de ajustare la globalizare;

18. constată că vulnerabilitatea la schimbările climatice variază considerabil de la o regiune la alta; consideră că fondurile ESI trebuie utilizate cât mai eficient posibil pentru a îndeplini angajamentele asumate de UE în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice; insistă asupra faptului că instrumentele de solidaritate în caz de catastrofe naturale trebuie să poată fi mobilizate cât mai repede posibil;
19. solicită să se utilizeze fondurile ESI pentru depășirea provocărilor demografice (îmbătrânirea populației, pierderea populației, presiunea demografică) care afectează regiunile europene în diferite moduri;

Cadrul de programare după 2020

20. subliniază că, potrivit celui de-al 7-lea raport privind coeziunea, este nevoie ca, în alocarea fondurilor, să se țină seama de indicatorii complementari PIB-ului pe cap de locuitor, în funcție de provocările și nevoile identificate, inclusiv la nivel subregional; ia act de faptul că este foarte important ca alocarea fondurilor să se facă pe baza unor date de calitate, fiabile și disponibile; susține că trebuie să se țină seama de criteriile sociale, în special de rata șomajului și de rata șomajului în rândul tinerilor;
21. susține consolidarea abordărilor integrate și subliniază că FSE trebuie să rămână o parte integrantă a politicii regionale europene, având în vedere dimensiunea sa teritorială esențială;
22. subliniază că instrumentele financiare pot fi o pârgie eficientă și că ele trebuie promovate dacă aduc o valoare adăugată; subliniază, cu toate acestea, că eficacitatea lor depinde de o multitudine de factori (natura proiectului, a teritoriului sau a riscului) și că toate regiunile, indiferent de nivelul lor de dezvoltare, trebuie să fie libere să stabilească cea mai adaptată modalitate de finanțare; se opune oricăror obiective obligatorii privind utilizarea instrumentelor financiare;
23. solicită simplificarea condițiilor de utilizare a instrumentelor financiare și facilitarea coordonării acestor instrumente cu subvențiile; subliniază importanța rolului complementar al băncilor și al instituțiilor naționale de dezvoltare în punerea în aplicare a unor instrumente financiare specifice, adaptate nevoilor locale; consideră că este necesar să se armonizeze normele privind instrumentele financiare, indiferent de modul de gestionare a acestora;
24. consideră că este atât legitim, cât și necesar să se stabilească o legătură între politica de coeziune și garanția unui mediu favorabil investițiilor, eficacității și bunei utilizări a fondurilor, subliniind, în același timp, că politica de coeziune nu trebuie să se limiteze la a fi un instrument în serviciul priorităților fără nicio legătură cu obiectivele sale; își exprimă sprijinul pentru o legătură echilibrată cu guvernarea economică, în măsura în care aceasta contribuie la creșterea la maximum a impactului fondurilor ESI; solicită Comisiei să reformeze semestrul european, pentru a consolida dimensiunea sa teritorială și a ține seama și de alți factori care contribuie la obiectivele de coeziune, precum convergența reală;
25. solicită continuarea strategiilor de specializare inteligentă și recunoaște importanța condiționalităților *ex ante* care și-au dovedit utilitatea, însă subliniază că acestea au

crescut complexitatea procesului de dezvoltare și lansare a programării și au generat întâzieri; invită Comisia să reducă numărul condiționalităților *ex ante* și să consolideze, în acest domeniu, principiile proporționalității și subsidiarității, bazându-se într-o cât mai mare măsură pe documentele strategice existente;

26. constată că nivelul de calitate a administrației publice este un factor decisiv pentru dezvoltarea regională și eficiența fondurilor ESI; insistă asupra nevoii de a consolida capacitatea administrativă;
27. sprijină evoluția către o politică de coeziune orientată într-o mai mare măsură spre rezultate, care să treacă de la o logică contabilă la una concentrată pe performanță și să le permită autorităților de gestionare o mai mare flexibilitate în ceea ce privește modalitatea de îndeplinire a obiectivelor;

O politică de coeziune simplificată

28. invită Comisia ca, în propunerile sale legislative viitoare, să ia în considerare recomandările Grupului la nivel înalt privind simplificarea;
29. subliniază necesitatea de a oferi un cadru care să garanteze stabilitatea juridică prin norme simple, clare și previzibile, în special în ceea ce privește gestionarea și controlul; solicită ca, în următoarea perioadă de programare, să se reducă volumul cadrului de reglementare și al liniilor directe și să se asigure traducerea acestora în toate limbile oficiale ale UE, precum și să se interzică orice aplicare și interpretare retroactivă a normelor;
30. insistă, în același timp, asupra nevoii de a elabora programe operaționale care să constituie documente strategice autentice mai concise și mai flexibile, prevăzând o procedură simplificată pentru modificarea acestora în cursul perioadei de programare;
31. solicită punerea în aplicare a unui adevărat cadru de reglementare unic pentru diferitele fonduri; sprijină un tratament coerent al fondurilor europene în regim de gestionare directă și al fondurilor politicii de coeziune în ceea ce privește ajutoarele de stat și, la un nivel mai general, normele armonizate pentru dispozitivele europene destinate aceluiași beneficiari; subliniază că este important să se asigure o mai mare complementaritate între politica de coeziune și viitorul program de cercetare al UE, pentru acoperirea întregului ciclu, de la cercetarea fundamentală la aplicațiile comerciale;
32. salută instituirea unui grup operativ privind subsidiaritatea și proporționalitatea și așteaptă din partea acestui grup de lucru propuneri concrete de consolidare a acestor principii în cadrul politicii de coeziune;
33. solicită ca cerințele în materie de programare, de punere în aplicare și de control al fondurilor ESI să fie definite pe viitor în conformitate cu principiul diferențierii, în funcție de volumul programului, profilul de risc, calitatea măsurilor administrative și nivelul cofinanțării;
34. consideră că relația dintre Comisie și autoritățile de gestionare trebuie să evolueze în direcția unui „contract de încredere”; invită Comisia să valorifice acțiunile care au fost deja realizate în domeniul bunei gestionări a finanțelor publice, introducând principiul

etichetării autorităților de gestionare care și-au demonstrat capacitatea de a asigura respectarea legislației; solicită ca tot ceea ce ține de control să se bazeze într-o mai mare măsură pe legislația națională și regională în cazul în care eficiența lor a fost verificată și validată;

35. solicită consolidarea principiului auditului unic, accelerarea punerii în aplicare a e-coeziunii și generalizarea utilizării costurilor simplificate;

Provocări și perspective

36. este preocupat de recente declarații ale Comisiei privind reducerile bugetare care s-ar putea aplica în domeniul politicii de coeziune în următorul CFM și care ar conduce la excluderea anumitor regiuni din cadrul politicii de coeziune; susține un buget pe măsura provocărilor și solicită ca politica de coeziune să nu fie transformată într-o variabilă de ajustare; reamintește că includerea tuturor regiunilor UE în cadrul politicii de coeziune este un element nenegociabil pentru Parlamentul European; subliniază că teoria „grupurilor de dezvoltare economică” confirmă importanța acordării unui sprijin diferențiat tuturor regiunilor europene, inclusiv regiunilor cu venituri foarte ridicate, care trebuie să rămână competitive în fața concurenților lor de la nivel mondial;
37. consideră că politica de coeziune poate contribui la depășirea noilor provocări, cum ar fi securitatea sau integrarea refugiaților care beneficiază de protecție internațională, cu respectarea suveranității statelor membre; subliniază, cu toate acestea, că nu se poate aștepta ca politica de coeziune să soluționeze toate situațiile de criză și se opune utilizării fondurilor politicii de coeziune pentru acoperirea nevoilor de finanțare pe termen scurt în afara domeniului său de aplicare;
38. salută rezultatele pozitive ale Planului de investiții Juncker; subliniază că politica de coeziune și Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) sunt complementare, dar nu substituibile, indiferent de nivelul de dezvoltare al regiunilor;
39. își reafirmă angajamentul pentru o perioadă de programare pe termen lung; consideră că singura alternativă viabilă la actuala durată de 7 ani este o perioadă a CFM de 5+5 ani, cu o revizuire la jumătatea perioadei;
40. solicită să se ia toate măsurile necesare pentru a se preveni întârzierile în programarea pentru noua perioadă; subliniază importanța prezentării la timp, în toate limbile oficiale, a tuturor documentelor aferente viitorului cadru juridic;
41. solicită îmbunătățirea vizibilității politicii de coeziune pe teren; invită Comisia să promoveze rolul autorităților de gestionare și al promotorilor de proiecte care utilizează metode inovatoare de comunicare la nivel local cu privire la utilizarea fondurilor în regiuni; subliniază necesitatea de a îmbunătăți informarea și comunicarea nu numai în aval (punerea în execuție a fondurilor ESI), ci și în amonte (posibilitățile de finanțare), în special în cazul micilor promotori de proiecte;
42. ia act de faptul că unele regiuni europene sunt deosebit de expuse impactului Brexitului; subliniază că viitoarea politică de coeziune va trebui să reducă la minimum impactul negativ al Brexitului asupra celorlalte regiuni europene și solicită examinarea

posibilității de a continua parteneriatele în contextul cooperării teritoriale;

o

o o

43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia Europeană trebuie să prezinte din trei în trei ani „un raport privind progresele înregistrate în realizarea coeziunii economice, sociale și teritoriale”.

Cel de-al șaptelea raport privind coeziunea a fost publicat de Comisia Europeană la 9 octombrie 2017, cu câteva luni înainte de propunerea sa privind următorul cadru financiar multianual și de propunerile sale privind cadrul de reglementare pentru fondurile structurale și de investiții europene după 2020.

În acest context, raportorul a încercat să țină seama de raportul publicat de Comisie, folosindu-l drept bază pentru formularea unor propuneri concrete pentru viitoarea politică de coeziune.

Într-un moment în care se pune accentul, în mod legitim, pe noțiunea de „valoare adăugată europeană”, raportorul este de părere că acest lucru se reflectă în primul rând prin capacitatea politicii de coeziune de **a aduce Uniunea Europeană mai aproape de cetățenii săi** prin implementarea la nivel cât mai local, precum și prin principiul subsidiarității, care trebuie consolidat. Prin urmare, politica de coeziune trebuie să întruchipeze o Europă care desfășoară acțiuni concrete și utile în regiuni.

Textul Comisiei precizează că „impactul globalizării, migrației, sărăciei, lipsei inovării, schimbărilor climatice, tranziției energetice și al poluării nu este limitat la regiunile mai puțin dezvoltate”. Raportorul este de acord cu această constatare și este convins că, prin urmare, este esențial ca viitoarea politică de coeziune **să continue să acopere toate regiunile europene** printr-un buget pe măsura provocărilor.

Deși toate regiunile trebuie acoperite, raportul Comisiei arată clar cât de diferite sunt regiunile de pe teritoriul Uniunii și nevoile acestora. În acest context, **dimensiunea teritorială a politicii de coeziune trebuie consolidată pentru a se asigura o abordare personalizată** care să permită un răspuns mai bun la provocările cu care se confruntă diferitele teritorii, fie acestea urbane, suburbane, rurale, insulare, montane sau frontaliere. Situația economică și socială structurală specifică a regiunilor ultraperiferice impune, de asemenea, așa cum se prevede în tratate, măsuri specifice care trebuie să fie îmbunătățite și adaptate ori de câte ori este necesar.

Cel de-al 7-lea raport privind coeziunea arată că disparitățile regionale se diminuează din nou, dar că situația variază în funcție de teritoriu și că anumite disparități persistă, cresc sau se deplasează de la o regiune la alta sau în cadrul regiunilor.

În acest sens, în opinia raportorului, una dintre cele mai importante contribuții ale celui de-al 7-lea raport privind coeziunea este identificarea teritoriilor blocate în „**capcana veniturilor medii**” și care riscă să rămână în urmă. Aceste teritorii cunosc aceeași creștere ca și regiunile cu venituri mici și cele cu venituri foarte ridicate, din cauza costurilor prea ridicate în comparație cu primele și a sistemelor de inovare prea slabe în raport cu cele din urmă. Ca răspuns la această situație, pe viitor, politica de coeziune va trebui nu numai să reducă disparitățile, ci și **să consolideze reziliența și să prevină rămânerea în urmă a teritoriilor vulnerabile**, luând în considerare într-o mai mare măsură tendințele și dinamica.

În cele din urmă, raportul Comisiei evidențiază existența unor zone de sărăcie, riscul de fragmentare teritorială și **accentuarea disparităților subregionale**, inclusiv în regiuni relativ prospere. Aceasta este o chestiune care trebuie supusă unei atenții deosebite, de exemplu prin stabilirea unui obiectiv teritorial integrat, alături de obiectivele tematice.

În ceea ce privește domeniile de intervenție, raportorul sprijină o concentrare tematică puternică în ceea ce privește un număr limitat de priorități care corespund **obiectivelor politice europene majore**, lăsând în sarcina autorităților de gestionare elaborarea strategiilor lor teritoriale. Locurile de muncă, inovarea, sprijinirea IMM-urilor, lupta împotriva schimbărilor climatice și economia circulară trebuie să fie astfel domenii de intervenție prioritare ale viitoarei politici de coeziune.

Pentru a răspunde acestor provocări, pentru alocarea fondurilor, este necesar să se țină cont de **indicatori complementari PIB-ului pe cap de locuitor**. Acești indicatori ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele și provocările identificate, în primul rând în materie de ocupare a forței de muncă, motiv pentru care raportorul sprijină luarea în considerare a indicatorilor sociali, în special rata șomajului și rata șomajului în rândul tinerilor.

Raportorul împărtășește ambiția privind consolidarea dimensiunii sociale a Uniunii Europene, sprijinind o mai bună coordonare a instrumentelor care contribuie la aceasta, și consideră că **Fondul social european trebuie să rămână o parte integrantă a politicii de coeziune**. Acest fond are o dimensiune teritorială de necontestat. Privilegierea vizibilității în detrimentul eficacității prin îndepărtarea acesteia de politica de coeziune ar fi o greșeală strategică.

Având în vedere raționamentul său specific consacrat în tratate, raportorul consideră că politica de coeziune nu trebuie redusă la statutul de instrument în serviciul priorităților fără nicio legătură cu obiectivele sale și nu trebuie utilizată ca instrument punitiv. Cu toate acestea, raportorul consideră că este legitim să se stabilească o legătură între politica de coeziune și garanția unui mediu favorabil investițiilor, eficacității și bunei utilizări a fondurilor. În acest sens, el consideră că este necesară dezbaterea fără tabuuri a **legăturii dintre coeziune și convergența socială și fiscală**, în măsura în care convergența socială și fiscală contribuie la obiectivul de coeziune, îmbunătățind totodată funcționarea pieței unice. Pe de altă parte, existența unor practici divergente în acest domeniu poate să constituie un obstacol în calea îndeplinirii obiectivului de coeziune și să cauzeze mai multe probleme teritoriilor rămase în urmă sau teritoriilor care sunt cele mai vulnerabile în fața globalizării, precum teritoriile blocate în „capcana veniturilor intermediare” descrise în raportul Comisiei.

În ceea ce privește modurile de finanțare, instrumentele financiare trebuie promovate dacă au valoare adăugată, însă utilizarea lor trebuie simplificată. În plus, autoritățile de gestionare trebuie să fie libere să stabilească cea mai adaptată modalitate de finanțare, motiv pentru care **ar trebui evitate obiectivele obligatorii în materie de utilizare a instrumentelor financiare**.

În cele din urmă, raportorul consideră că **simplificarea** trebuie să fie un aspect central al reformei politicii de coeziune. Într-un moment în care mulți potențiali beneficiari sunt tot mai puțin interesați de finanțarea europeană, credibilitatea acțiunii UE este în pericol. Pentru ca aceasta să nu aibă de suferit, va trebui să se pună capăt proliferării normelor, care au devenit extrem de complicate. De asemenea, va trebui să se furnizeze un cadru de reglementare unic autentic pentru diferitele fonduri și să se asigure un tratament coerent al fondurilor în regim

de gestionare directă și al fondurilor politicii de coeziune, în special în ceea ce privește ajutoarele de stat. În cele din urmă, va trebui să se adopte o abordare pragmatică și să se asigure că, pe viitor, cerințele în materie de programare și de control se vor baza pe **principiile diferențierii și proporționalității**, în principal în funcție de calitatea implementării administrative și de volumul programelor.